

ปั้นน้ำเป็นตัว 2

แต่งเรื่องจากข้อจำกัด

โลกแห่งความจำ

ผลเชื่อว่ากิจกรรมไทยแทบทุกคนเคยผ่านประสบการณ์ 'นรกในโรงเรียน' ซึ่งบังคับให้เด็กเรียนหนังสือแบบท่องจำมาแล้ว ปอยครั้งแรกไม่ได้เข้าห้องสอบด้วยความรู้ หากด้วยความจำ

บางคนท่องสอบทั้งคืนโดยไม่ยอมนอน ด้วยกลัวว่าเมื่อตื่นเช้า ลิงที่ท่องจำมาทั้งคืนจะหายไป

บางคนเข้าห้องสอบแล้วก็รีบจดลิستที่ห้องมาในคืนก่อนสอบหั้งหมุดลงกระดาษทันที เมื่อออกจากการห้องสอบหรือจบวิชานั้นๆ ไปแล้ว จึงหาคนที่จำลิสต์ที่อัดหลับอดนอนท่องไม่ได้

เป็นการเรียนเพียงเพื่อสอบให้ผ่านโดยแท้

แต่หากในโรงเรียนโดยเฉพาะช่วงสอบ ยังไม่แห่งกิจกรรม ด้วยว่ามีอัจฉริยะซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์เข้ามาจัดการ ทำให้การจัดทำข้อความภาษา เป็นไปได้ง่ายขึ้น

ยกตัวอย่างวิชาหลักภาษาไทย ทุกคนต้องท่องอักษรกลาง สูง ต่ำ รวมลีสิบลี

ก็มีคนฉลาดหาวิธีจำเบบง่ายๆ และได้ผลดังนี้

อักษรกลาง :

ଗ୍ରଦ୍ଧବିନ୍ଦୁ

= “ໄກ” ຈີກ ເຕັກ ຕາຍ (ເນື້ອງ ປູາຍ) ບນ ປາກ ໂອງ

อักษรสูง

ຂໍ້ມູນ

= ข้างขวดเกียดฐานถูกผิวฟรังค์เรชสูญหาย

หน้า ๑

ຜົກປ່າຍສາຮັດ

ອັກຊຣຕໍາ

କୁଣ୍ଡଳ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ୍ ରେ ମଧ୍ୟ ପରିଷଦ୍ ପାଇଁ ଏହା ନାମରେ ପରିଚାଯିତା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

= ຍູ້ທີ່ຢູ່ອນອຽ່ ໄນ ຮິມວັດໂມເປົ້າໂລກ
ແລະ ຄັກຫຼັກຕຳຄົວ

= พ่อ (พ. ภ.) ค้า (ค. ช.) พื้นท้อง (ท. ท. ฑ.) ชี้ช่อง (ช. ณ.) ห่อ

หรือจะจำรวมทั้งหมดก็ได้ดังนี้

= เพชณชาตเฒ่าใช้ให้ญี่ฟ้าดังรูปนักษัล์มครีนในงานภานยักษ์ที่วัด

ไม่ฟีโลก

นอกจากนี้ยังมีวิธีจำทำที่ใช้ สระ ไ และ ไ บทเรียนที่เป็นคอมตะปุ่ลแล้วก็คือ :

ผู้ใหญ่ห้ามไว้	ให้ละไห้เช็คล้องคอ
ไฟใจเอาไว้ห่อ	มิหลงไฟให้ครอตดู
จะไดร์ลงเรื่อใบ	ดูน้ำใส่แลบลาบู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มีให้อยู่ใต้ตั้งตียง
บ้านไม้ถือไข่บัว	หูตามัวมาไกล์เดียง
เล่าท่องอย่าละเลี่ยง	ยิสิบหวันจำจงดี
ฯลฯ	

ความจริงอาจไม่ได้มีแต่นักเรียนภาษาไทยเท่านั้นที่ต้องผ่านประสบปัญหาการท่องจำ นักเรียนชาวต่างประเทศก็เข่นกัน

ภาษาอังกฤษมีวิธีจำคล้ายกัน อักษรอังกฤษมีสิบหกตัว

วิธีจำคือให้จำประโภคคักต์สิทึน :

The quick brown fox jumps over the lazy dog. (จึงจะประเมิน สิ่น้ำตาลกระโดดข้ามหมาเกียจคร้าน) เป็นประโภคเดียวที่คลุมทุกพยัญชนะอังกฤษ

> การเขียนจากข้อจำกัดของกวี ร่วมสมัยของไทยก็ไม่น้อย มีการใช้เทคนิคแบบกลับบทในการนำเสนอ เช่นงานหลายชิ้นของกวี ศักดิ์สิริ มีสมสีบ เชี่ยนจากใจไทยที่กำหนดให้ใช้เฉพาะคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ ตรี บางบทก็เชี่ยนตามจังหวะวรรณยุกต์ที่กำหนดไว้ก่อนซึ่งแตกต่างจากนักหลั่นชัณ์มากตรรฐาน

งานบางชิ้นของกวี ไฟวินทร์ ขาวงาม ก็เชี่ยนจากใจไทยที่กำหนดให้ใช้แต่คำไม่สุภาพ เป็นต้น

ในวิชาเคมีก็มีวิธีจำเช่นกัน ยกตัวอย่าง การจำธาตุต่างๆ เรียงลำดับจำนวนที่พบจากมากไปหาน้อย นั่นคือ Oxygen, Silicon, Aluminium, Iron, Calcium, Sodium, Potassium, Magnesium

ใช้อักษรแรกของแต่ละธาตุมาสร้างเป็นเรื่องได้ดังนี้

Only silly asses in college study past midnight. (มีแต่โี้งในมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่เรียนจนดึกดื่น)

หัวใจของการสร้างสรรค์งานแบบนี้ก็คือ การดัน (Improvisation) ยิ่งดันได้พิสดาร ยิ่งหยาบคายเท่าไร ยิ่งทำให้จำได้ดีขึ้น

กระบวนการนี้ใช้ประโยชน์ได้กับงานต่างๆ

ไม่ใช่เฉพาะการจำเพื่อผ่านสอบ การแปลงข้อมูลดิบเป็นภาพหรือจินตนาการแปลงๆ ช่วยให้สมองจดจำได้ดีขึ้น เนื่องจากสมองของคนเรามีความสามารถในการจดจำภาพมากกว่ารายละเอียดที่เป็นข้อมูลล้วนๆ

ในการแต่งเรื่องล้วนหรือนวนิยายก็สามารถใช้หลักการเดียวกันได้ และท้าทายขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น เมื่อใช้พยัญชนะชนิดเดียวมาแต่งร้อยเรียงเป็นเรื่อง

สมัยก่อนเด็กๆ มักมีคำร้องด้วยเรื่องพยัญชนะเดียว เช่น “ตาตี้เตต์ตันตาล ตันตาลต้าตูดตาตี้ ตาต์ตากตันตาล...”

หรือ

“เมื่อมั่งมีมากมายมิตรหมายมอง เมื่อมั่วหมองมิตรมองเหมือนหมูหมา เมื่อไม่มีหมุดมิตรรุ่งมองมา เมื่อมอดมวยแม่หมาไม่ magma”

หรือ

“จำใจจำจากเจ้าจำจาร...”

การใช้อักษรพยัญชนะเดียวมาแต่งเป็นเรื่องยากแล้ว แต่ยิ่งยกขึ้นไปอีกเมื่อโจทย์กำหนดให้ใช้รูปแบบยุกต์มากกับด้วย สุนทรภู่ ปรามาจารย์ด้านกวีและเรื่องแต่ง เคยแต่งบทกวีใน นิราศสุพรรณ ท่อนหนึ่งด้วยการใช้พยัญชนะเดียวต่อบาท และกษับบังคับวรรณยุกต์ของโคลง ดังนี้

เข้าเขียวโขดคุ่มขึ้น	เดียงเดียง
รุ่มรุ่นรุกชรังเรียง	เรียบร้อย
โนhomหักทิ่งหายเหียง	หัวหาด แห่งแหง
ยางไหภูย์อดยืนย้อย	โยกโยกโยนายนฯ

จอมกวีท่านนี้ยังแสดงฝีมือโคลงอีกบทหนึ่งคือ

แจ้วแจ้วจั้กจั่นจ้า	จับใจ
หริ่งหริ่งเรือไรเร	รำร้อง
แซงแซงลังเลียงลีล	ทราบโสด
ແຫນ່ງນິ້ງນິກຸ້ນຫອງ	ແນບເນື້ອນຫລານ

การแต่งเรื่องภายในได้กฏเกณฑ์ที่มีข้อจำกัด เช่นนี้ดูเผินๆ เป็นปัญหา แต่ความจริงแล้ว เป็นการทดสอบฝึกหัดการใช้พังสมองในการเสริมสร้างจินตนาการ เปิดมุมมองใหม่ๆ ที่โดยปกติเราจะไม่เคยคาดคิดมาก่อน

เมื่อถูกกาลียิ่งหนาแน่นและมีข้อจำกัดมาก สมองต้องทำหน้าที่หนักกว่าเดิม จะเชื่อหรือไม่ก็ตาม ยิ่งบีบเท่าไร สมองซึ่งสร้างสรรค์ของคนเรา ก็มีทิศทางไปของมันเอง

มาแต่งเรื่องสั้นโดยใช้พัญชนะเดียวกันดีไหม

โจทย์ : แต่งเรื่องจากการใช้เพียงพัญชนะ 'ต'

เพื่อเป็นการรำลึกถึงอดีต ขอให้มีตัวละครชื่อ ตาตี ตามในคำร้องของเด็กๆ ที่กล่าวข้างต้น คือ "ตาตีไตรัตนatal ตันตาลตั้ตูดตาตี ตาตีตักตันตาล..."

เนื่องจากเป็นโจทย์ที่ 'หิน' มา ก็ จึง อนุญาตให้ใช้จำกัดพัญชนะอื่นๆ เช่น คำต่อเนื่อง สันธาน หรือบุพบท (ยกตัวอย่าง ตากะระ ตอกะระทั้งเป็น ตกกระไดพลอยโจน เงินตรา เข้าตู่ ถูกต้อง ฯลฯ) โดยพยายามใช้คำอื่นๆ ให้น้อยที่สุด

> การเขียนจากข้อจำกัดของไทยเรามีมานานแล้ว โดยเฉพาะในบทกวี ครั้งหนึ่ง จอมกวีครีปราชญ์ได้รับคำทำ嚏ให้เขียนบทกวีจากคำว่า 'ทะลุนุழุนุษุ' ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีความหมายอะไร ท่านรับคำทำ嚏 และนี่คืองานที่ออกมาก :

ทะลุนุ่ว่าหัวย	เรียมฟัง
ฉุ่มว่าดอนเรียมหัว	ว่าด้วย
ปูนปือกปะกาวัง	เรียมร่วม คำแม่
ปูว่าหอยแมกลัวย	ว่ากล้ายเรียมตาม

เรื่องสั้น

ตาตี

-1-

ตอนต่อวันตั้งโต้ง ตาตีไตรัตนatal...

แต่เช้าตรู่รุ่งแก่ไตรัตนatalตันนั้นตันนี้ ไตรัตนatalตั้ง เก็บตาลโนนดายตรัง ตลาด แต่ไหนแต่ไรตาลโนนดายราคามี่ตก

ตาตีทอดตาแต่ไกล อีต้อยติ่งสูมแตะเดินตามตอนตันตะขบตรังตะพาน ติดตัลิงตากปลาตะเพียน

ต้อยติ่งเมียตาเตี้ย แตกเนื้อสาภ์ตกล่องปล่องชิ้นแต่งงานกับตาเตี้ย ตั้งแต่ติ่มเมียเก่าตาเตี้ยตาย

ตาเตี้ยตัวเท่าหมูตอน ตันตระกูลไม่ต่ำต้อย แต่ใจเดิบตะกละตะกลาม ตามใจปากมากหนึ่น แตกก่อนแต่กี้ตະแก่เที่ยวตะบม ตาแก่จะเป็นปีบดัง ใช้เงินตรา แหงโติดหมุดตัว

ต้อยติ่งหน้าตาไม่ต้อยต่ำ ขายตะเพียนตรงตลาดโนนด ตะโพกสุด เสียงสังข์ หนมุ่มตะกอหลายตอนตกหลุมรักตามติดตลอด แต่ตาเตี้ยตัดไฟ แต่ตันลม แต่งงานกับต้อยติ่ง

บางตอนตรงตลาดตาลโนนดตกปอกษา ตาเตี้ยเลี้ยงต้อย(ติง)!

ตาตีตันตะกัวป่า หลังเตี้ยตับแข็งตาย ทึ้งตำราติดตามตาตะลอนหัวไห้ ต่อมามีเป็นไห้กง ตะรเวนตั้งแต่ตัวรังถึงตลาด ตุลากคอมต่อมารือแตกกีต์ตลาด ตัวเปล่าตะลอนๆ ถึงตำบลตาลโนนด เจอตັກตาตรังตะพัง ต้องตาต้องใจ ตกหลุมรักตັກตา

ตັກตา แก้วตาตาต้ม ตาแก่บังตาลโนนด

ตาตีตามติดตັກตาหลายตัววัน ไตรัตนatalเก็บตาลขายตรังตลาด ต่อมามา ตาต้มยกตັກตาให้แต่งเป็นตุนหางั้น เนื่องแต่ตาตีซื้อตรัง เป็นตนเหยียบเต่า เต็มตืน

ตาตีไตรัตนatal กวาดตาตามหุ่งตาลบางตาลโนนด ตรังตะพังปลูกตะไคร้ ตะขบ ตะแบก เตึง ตะคร้อ ตะครอง ตะเคียน ตะลิงปลิง เต่าร้าง เตย ตั้งอ้อ แตงกวา แตงโม เป็นต้น

ที่ตรังนี้ตากหอดมาแต่ฟอตา หลังแต่งงานกับตັກตาพ่อตาตาตียกที่ริม

ตะพังให้ตาตี หัวตลาดว่าตาตีตกถังข้าวสาร

ตั้งแต่ตุ๊กตาตายหึ้งกลม และต่อมาตาต้มตกตันตลาดตาย ตอนนั้น ตลาดขับตัวโถ่ได้เตะและตรวจตักฟ่อตา ตะแกตกใจ หัวตะไบกตาลทำตู้ดูตาต้ม ห้อยต่องแต่ง หล่นตุ๊บตกตันตลาดตาย ทิ้งตาตีต่อตันตลาดขายตลาดตรงตลาดตัว ตนเดียว

ตอนจะวันตั้งเงินอันจะขับ ตาตีสามแต่เตี่ยวไว้ตันตลาด...

ตาตีกวาดตา ต้อยติงลับตาตีนตะพาบแต่ได้คนไม่รู้

พริบตาต้อยติงโภนต่อตาตี ตาตีตกใจ สายตาแตะต้อยติงตะกุย ตะกายในน้ำ โน่ต่อตลาดตกตะลึง

ตาตีตะลีตะลานไถ่ลงจากตันตลาด หัวตะไบกตาลเกี่ยวผ้าเตี่ยตาตีค้าง เติงตรงตัน ตกลงมาตัวเปล่าตรงตันน้ำตันตลาด ตาตีตะลึงแต่ตัดลินใจตรงต่อไป ตลึงตีนตะพาบ ต้อยติงตกน้ำ ตะคริววินตัว

ตาตีลงน้ำตุ่ม ลากต้อยติงขึ้นมา ตาตีต้าโพลง ตะลึงตะลาน

ต้อยติงตัวเปล่าเต้าเบลือยเต็มตา โล้ส์ตัง เตงตึง แตงร่มไม่เป...

ตาตีต้มฯ ต้อมฯ ตีนตา ตะขิดตะขวง ตกประหม่าเมื่อตัวต้อยติงแตะ ติดล้าตัวตาตี

ตาเตี้ยปราภูตัว ตะแกเต็นผาง ตัวด “ตาตีแต่ต้องตัวต้อยติง...”

ตาตีตอบ “แต่...”

ตาเตี้ยตะโภน “ตาตีต้าช้า ไม่สวามเตี้ยว เดอะตัวต้อยติงต่อหน้าต่อตา...”

ตาตีต้าค้างเหงื่อแตก “ตะไบกตาลเกี่ยวเตี้ยวตอก...”

“ตอแหลล เวรตะไลตัวไหนจะตกหลุม”

พริบตาต่อมา หนุ่มตะกอหลายตันติดตามมาตรงตะพัง ตะปบตัวตาตี ติดตีนตะพาบ

“ติรัจนา ตาต้อง ตาตุ้ย ตะครุบตัวไว้”

ตาเตี้ยตรงรีติดตาตี เตะต้อยตะปีตะบัน ตาตุ้ยเพื่อนตาเตี้ยตรึงตาตี ติดตลึงดุลตังเม ตาต้องตะแกเขาย์โรตีตามติดตะบันหน้าตาตีตอกน้ำต่อม

ตาตีตะเกียกตะกายตรงตลึง แต่ต้าตุ้ยตัวดไม่ตะลุมพุกตามตัวเต็มแรง เต็มรัก

ตาตีตั้งตัวไม่ตรง ตุ๊ปดตุ๊ป หัวแตก ตลาด

ตาเตี้ยต้นเป็นเจ้าเข้า “เวรตะไลตลาดต้อด ต้อยติงเมียตุ”

ตาตีตกเป็นเบี้ยล่าง ตะกุกตะกัก “ตุ๊เปล่า...”

ตาเตี้ยตะเบ็ง “ไม่ต้องโต๊ดียง ตุ๊เห็นต้าต้าต้องๆ ตาตีตอแหลล ตลาดต้า ตีหน้าตาย”

“ตีฝีปากต่างๆ นานาต้องเจอตีน”

ตาตีตอบ “ใต้สามต้อยติง...”

“ไม่ต้องแก่ตัว”

ตาเตี้ยตะคง “ไม่ต้องต่อความยำ ตาต้อง... ตามตำราจามา”

ตาตุ้ยนอยหันงงตะลุงตะบะแตก ตะโภน “พาระตะไลตัวนี้ไปตะลงແກง...”

ตลาดไม่หันหายเหม็น ตำราจามมาติดติด ใต้สามตันสายปลายเหตุ

ตำราจามา “ต้าช้า ตาตีติดตันหา”

“ตุ๊เปล่า ตุ๊ตั้งใจช่วยต้อยติง...”

“แต่ตัวเปล่าไม่สวามเตี้ยว?”

“อย่าตัดลินตุ๊ก่อนได้รากมต้อยติง”

ตำราจัดบาก “ตรงไปประรงก่อน”

“แต่...”

“ไม่ต้องแต่ เตรียมตัวติดตะรงจนตาย”

-2-

ตอนจะวันตกคืน ตาตีติดตะรง...

ตาตีตารومใจ ตนเองตรงช่วยต้อยติง แต่ตุ๊กตัดลินเป็นตนต้าช้า ติดตำราติดตะรง

ตกดึกตำราจามมา “ตาตีต้องการออกจากระยะใหม่?”

ตาตีน้ำตาซึมเม็ดตาบวมตุ่ย “ตุ๊ไม่ต้าช้า...”

ตำราจะล่อม “ต้องการออกจากระยะใหม่?”

ตาตีตีน เต็น ตอบ “ต้องการ”

“ตาเตี้ยไม่ติดใจอาเรื่องตาตี แต่...”

"แต่?"

"ตาเตี้ยไม่ติดใจต่อเมื่อ..."

"ต่อเมื่อ?"

"ตาเตี้ยติดหนี้ตาติ่หลายตังค์ ต้องการตัดหนี้ ตาตีตัดเงินตัน ตุจะบล่อยด้วยตัวจากตะราช"

ตาตีสั่นหัว

"ตามใจ ต้องการติดตะราชจนตายก็ตามใจ ตัวอย่างมีเป็นตัน"

ตาตีดรึกรอง "ตะวันขึ้นให้คำตอบ"

คำราจตอบ "ตกลง"

ตาตีไตร์ตรองตลอดคืน ตีหนึ่ง ตีสอง ตีสาม จนตีห้าตีรุ่ง ไก่ตึงตีปีก ตาตีหลังตึงแต่ใจตากตะกอน ตะคลับตะคล้าย ต้อยติงตากน้ำเลียนตาย แต่ไม่ตักใจไปตกปลาแต่ตัวเปล่า ตาเตี้ยตามไปตรงตะพังตรงเวลา ตำรวจนี้ไม่ได้สวนตะรูปตัวตาตีติดตะราช

หนองคนเดคงด้วยไตร์ตรองต่อจนตะวันโต่ง ตำรวจนามมาถึงตะราช

ตาตีตอบคำราจ "ตกลง"

"เงินตันที่ตาเตี้ยติดตัดให้?"

ตาตีตอบ "ถูกต้อง"

ตาตีซังกะตายกลับบ้านตอน ตีนเตะตั้งเดียงด้วยตรอมใจ

หนองเตียง นำต้าให้ตามหน้าตกลงแตะเตียง

ตะครันตะครอ ตัวร้อนเหมือนตกตรงเตาไฟ ตะเคงตัว تابรวม

ปลงไม่ตก ตาเตี้ย ต้อยติง...

ตะวันตกตันตะขบ ตาตีกรายเตื่อง ส้มแตะตรงไปบ้านตาเตี้ย ตะกวัดตัวหนึ่งเกะตงตุ่ม

ไตร์ตันตะเบกตรงหน้าต่าง สายตาเดชะตัวตาเตี้ย ต้อยติงตรงตั้ง

ต้อยติงเลียงต่า "ตกลงตาตีตอกตะราชแล้ว?"

ตาเตี้ยตอบ "ตำรวจนล้ออยตัวตาตีตั้งแต่เช้าตรู่"

ต้อยติงต่อความ "แต่ตาตีถูกตanh尼..."

ตาเตี้ยยิ่มแต่ "ตาตีไม่ตายไม่ติดตะราชก็ไม่ติดใจ เงินตันที่ต้มตาตี

ตกไป ถูกหายตันใจ"

"แต่..."

"ไม่ต้องแต่ ตาตีตั้งค์ยะอะ ไม่ติดขัดเงินตรา"

ตาตีต่อลงตันตะเบก

หรือตาติ่หลาย ตาเตี้ย ต้อยติงตัวตั้งตัวตีตลาดตะลงตลาดแหลมแต่ตัน ติดสินบนตำรวจ เดินแต้มต้มตุ่นตัน

ตาตีตับเข่า "ตูตาบอด ตอนนี้ตาสว่าง เรื่องตั้งแต่ตันถูกจัดตั้ง ตาเตี้ยสนตะพายตูแต่ตัน ตูเป็นตะภาก ตาถั่วตากหลุมพราง ถูกต้มหมู สินแต้ม"

เลียตังค์ไม่เท่าแต่เลียชือตัว หัวตลาดตลาดโคนดต้องตินนินทาตาตี ต่ำช้า ต่อแต่นี้จะตากหน้าห้าโค ใส่ตลาดว้าล้างน้ำไม่พอ

ตลาดในนจะชือตลาดตาตีอึก

ตะวันแตะตันตะเบก ตาตีคิดตก

ทำงานแต่ก่อนว่า ตกกระได้ให้พลอยโจน

ตกกระได้พลอยโจน?

-3-

ตอนตะวันตั้งโต่ง ตาตีต่อตันตลาด...

แต่เช้าตรู่ตาตีต่อตันตลาด ไตร์ขึ้นต่อลง เก็บตลาดโคนด ตันตรนั้น ตันตรนี่

ต่อแต่ติดตะราช ตาตีตากยก ตรากรตัวงานตัวเป็นเกลียว แต่ละวันทำข้าวสารกรอกหม้อตามมีตามเกิด ขายตลาดไม่กีตังค์ อีตันหยงมาซื้อตรงแต่ต่าตี ราคาต่ำขายต่อตรงตลาด

ถูกต่ำบลบางตลาดโคนดตัดสินตัดทางปล่อยวัด ต่านนิติเตียน ซังกะตายแต่ละวัน ตามลมตามแล้ง ตือกต้อย ตันออกตันใจนตีนกาขึ้น

ถูกตุ่นจนตกกระกำลำบาก ตกกระป่อง ตกต่ำต้องตัดตันต่ำลีงต้มกับข้าวหาก

กวดตาเห็นตันหยงตรงมา ตาตีต่อลงตันตลาด

ตันหยงตั้งใจเก็บตลาดตาตีก่อนต่อไปตลาด

ต้นหมายปากตะไกร ดินนิลัยต่ออยหอย ต่อความยาวสาความยีด
ต้นหมายตีนเต้น “ต้อยติงตากลูก”

ตาตีตั้งคำตามตรงแ渭ตา ตรึกตรองแต่นาน “ต้อยติงตั้งห้อง?”
“ตาตีไม่รู้?”

“ตูอยู่เดบ้านตั้งแต่ติดตะราง ต้อยติงตั้งห้องแต่ได?”
“ตั้งแต่ตันปี”

ต้นหมายสบตาตาตี “ตาตี ไต่ำมตรงๆ ตอนนั้น...”

ตาตีตาซึม ตอบต้นหมายตรงๆ “ตูต้าช้าเอง ตอนนั้นที่ลับตา ต้อยติง
ตัวเปล่า ตะโพกสุดเลี้ยงสังข์ หน้าตาฯจับต้อง ตูใจแตกล้มตัว แตะต้องตัว
ต้อยติง...”

ต้นหมายตอบเข้า “ต้นหมายว่าแล้ว ตัวน้อยหน้าตาตรงตาตี”

ตาตีตรึกตรอง ตอบต้นหมาย “ตาตีรับเลี้ยงต่อถ้าตาเตี้ยตกลง”
ต้นหมายจะตอบ แต่ไม่ตอบ กลับตรงตลาด

-4-

ตอนจะวันหนีอุ้นตะขบ ตาเตี้ยตรงมาหาตาตี...

ตาเตี้ยเดินเร็วเต้นกา ตะโภนไส่ตาตี “ตาตีต้าช้าแต่ต้องตัวต้อยติง...”
“ตาเตี้ยตลาดแล้ว หังตลาดตลาดโคนดกธ្លីแต่ต้น”

“แต่... ตาตี... แต่ต้องตัวต้อยติง ตอนนี้หัวตลาดตัดสินว่าต้อยติง
ตั้งห้องกับตาตี ตัวน้อยหน้าตาตรงตาตี”

ตอนนี้ตาตีรู้ ต้นหมายเป็นตนบอกต่อตลาด
“ไม่ต้องตกใจ ตาตีรับเป็นลูกตน เงินตันตกไปແມីตังគ់លើយចលណ
รอດຝ່ງ”
ตาเตี้ยเดินผาง “ตาตีทำต้อยติงจริง សនตะพายตูแต่ตัน”

ตอนจะวันคล้อยตั้นตะขบ ต้นหมายตรงมาหากตาตีไปตลาด...

“ตาเตี้ยตอบต้อยติง...”
“ตูไม่ต้องการตอบยกตาเตี้ย”

“ต้องตอบยกต้องติงเนื่องแต่ตาตี...”

ต้นหมายพาตาตีถึงตลาดโคนด กວาดสายตาเห็นตาเตี้ยตอบต้อยติง
ต่อเนื่อง

“ต้อยติงตัวดี ตอบแหล ระยำต่ำบอน ตั้งห้องแต่ตาตี”

ตะแกงตอบต้อยติงต่อ ตลาดตลาดโคนดตั้งตาดู คำว่าตามมาตักเตือน
“ต้อยติงใจแตก ตาตีเป็นเตี้ยตัวน้อย...”

คำว่าจตอบ “แต่...”

ตาเตี้ยตีต้อยติงหัวแตก 佗วด “ตัวดี”

ต้อยติงตะโภน “หังตาเตี้ยหังคำว่าเหละตัวดี”

คำว่าจ佗วด “มาตอบยกตู...”

ต้อยติงติ่ง “ตาเตี้ยเป็นตัวตันคิด ให้ต้อยติงตัวเปล่ากันน้ำ ล่อกตาตี
ติดกับ ต้อยติงกับตลาดเตี้ยติดสินบนคำว่าให้ตะล้อมตาตีตัดเงินตันให้ ตาตี
ไม่ใช่เตี้ยตัวน้อย...”

ตลาดตลาดโคนดตกใจ ด้วยเรื่องกลับตลาดปัตร

คำว่าจหោតាយ “ตูเปล่า ตาเตี้ยเป็นตนตอบแหล”

ตาเตี้ยตะโภน “ตูเองติดสินบนคำว่า เวրຕະໄລตัวไหจะทำម៉ូ”

ตาตួយตกใจ “តាយហា ตาตីយកសនตะພាយ...”

ตาໂចນបែលតាន “ขอต้อนรับตาตีกลับบางตลาดโคนด ตาตี เพื่อนតាយ”
“ตูไม่มិเพื่อนតាយ”

ต้นหมายตอบเข้า “ต้นหมายว่าแล้ว ตัวน้อยหน้าตาไม่ต้องตาตี”

-5-

ตาตีกลับบ้านตน

ໃຕตันตลาด เป็นเพื่อนតាយແຕ่ৎກວດตรงตันໄម

ពីរិមិភ័គ់រ៉ាក់ : Open House #2 ទុលាកម 2545